

De Ooster-Schelde.

De Honte of Westerschelde is thans de mond der Schelde, ofschoon 't juister zou zijn te zeggen, dat onze stroom eindigt bij de

Op de Oosterschelde.

Nederlandsche grens in een breede en diepe inham der zee. De eerste mond van de Schelde was echter de Oosterschelde, 't water, dat wij thans zien op de Zeeuw-

sche kaart, tusschen Schouwen, en Duiveland en Tholen Noordwaarts, en Noord-en Zuid-Beveland ten Zuiden. 't Was deze Scald of Schelde, die, zooals wij reeds hoorden, bij de Romeinen bekend was.

De Oosterschelde had toen echter niet de breedte van thans; wij zullen hooren hoe zij land roofde en welvarende streken met haar wateren bedekte.

In de 15e eeuw werd door geweldige watervloeden een meer zuidelijk gelegen rivier, de Heidenzee zooals kronieken haar noemen, verbreed en verdiept; 't was de Wester-Schelde of Honte, die zich hier tot aan de Schelde uitstreckte en er in gemeenschap mee kwam. Nu had de Schelde, gelijk een deltastrroom, twee monden; Ooster- en Wester-Schelde.

De Wester-Schelde ligt tusschen Walcheren en Zuid-Beveland (ten N.) en Zeeuwsch-Vlaanderen (ten Z.); maar Zuid-Beveland noch Zeeuwsch-Vlaanderen vormden een geheel, doch bestonden uit een aantal eilanden, die later door gedurige bedijkingen verbonden werden.

In 1867 werden Ooster- en Westerschelde door twee dammen, één in de Eendracht en één in 't Sloe, gescheiden, en behield de Schelde slechts een mond meer. Om de verbinding tusschen beide wateren en den kortsten weg Antwerpen-Holland en Antwerpen-den Rijn te behouden, delfde men twee kanalen, dat door Zuid-Beveland van Hansweert naar Wemeldinge, en dat door Walcheren van Vlis-singen naar Veere.

Thans willen wij eenige verhalen geven over de Ooster-Schelde, den alouden mond van onzen stroom.

A. HANS.

DE SCHELDE VRIJ!

(VERHALEN VAN DE SCHELDE).

SCHELDE VRIJ

Door A. HANS

L. OPDEBEEK — Uitgever — ANTWERPEN